

Dosarul nr.1ra-806/2023
1-15150902-01-1ra-25052023

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 august 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului Savaș Zeki, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 decembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2023, în cauza penală în privința lui

Savaș Zeki, născut la xxxx, originar din Xxxx, domiciliat în Xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.05.2015 – 17.12.2020;

Instanța de apel: 08.04.2021 – 20.01.2023;

Instanța de recurs: 25.05.2023 – 30.08.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 decembrie 2020, Savaș Zeki a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități ce țin de administrarea bunurilor și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă a părții civile Ozdemir Osman a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța de drept civil.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 25 noiembrie 2013 Savaș Zeki aflându-se în incinta restaurantului „McDonald’s” amplasat pe str. Xxxx, Xxxx, prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții deosebit de mari, sub pretextul că primește banii cheș, deoarece conturile SRL „ICHESAL” sunt blocate, pentru covoarele realizate întreprinderii turcești I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, voalând această înșelăciune cu promisiunea că va semna recipisa

corespunzătoare mai târziu deoarece nu are cu el ștampila SRL „ICHESAL” și că banii primiți î-i va introduce pe contul întreprinderii sale, ilicit a dobândit de la cet. Ozdemir Osman bani în sumă de 22 271 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la data de 25.11.2013 constituia 290859,26 lei, după ce banii dobândiți ilicit, nu i-a introdus pe contul SRL „ICHESAL”, însă i-a folosit în scopuri personale, cauzând în rezultat părții vătămate Ozdemir Osman o daună în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 290859,26 lei, iar ulterior, la 22 septembrie 2014 executorul judecătoresc în baza ordinului de încasare fără procedură judecătorească (dosarul nr.xxxx), necătând la faptul că deja primise banii pentru marfa livrată, repetat a încasat forțat direct de la întreprinderea turcească I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în beneficiul SRL „ICHESAL” bani în sumă de 22 271 dolari SUA pentru același lot de marfa livrat anterior.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, în perioada 09-12 iunie 2014, aflându-se în incinta restaurantului „McDonald’s” amplasat pe str.Xxxx, Xxxx, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că un alt stoc de covoarele care urmează a fi realizat întreprinderii turcești I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi este blocat în punctul vamal din Republica Moldova iar pentru transferarea mărfii are nevoie de 7500 dolari SUA pentru achitarea datoriilor fiscale și 7500 dolari SUA care urmează să fie depuse pe contul serviciului vamal, voalând această înșelăciune cu promisiunea că va semna recipisa coresponzătoare mai târziu deoarece nu are cu el ștampila SRL „ICHESAL” și că banii primiți î-i va introduce pe contul întreprinderii, la fel invocând faptul, că conturile SRL „ICHESAL” sunt blocate, ilicit a dobândit de la cet. Ozdemir Osman bani în sumă de 15 000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la rata medie în perioada 10.06.2014 - 12.06.2014, constituia 208844 lei, după ce banii dobândiți ilicit, nu i-a introdus pe contul SRL „ICHESAL”, însă i-a folosit în scopuri personale, cauzând în rezultat părții vătămate Ozdemir Osman o daună în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 208446 lei.

Astfel, în drept aceste acțiuni ale inculpatului Savaş Zeki, prima instanță le-a calificat în baza art.190 alin.(5) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este

determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului Savaş Z., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În conținutul cererii de apel avocatul a invocat că instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, nu s-a expus asupra probelor prezentate de apărare și a pus la baza sentinței de condamnare exclusiv declarațiile părții vătămate și a unui martor, declarațiile căruia sunt contradictorii.

Instanța de fond nu a dat apreciere cuvenită prevederilor art.art. 385 alin. (1), 394 alin. (1) Cod de procedură penală, iar concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatului Savaş Zeki în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod Penal, sunt eronate, bazată doar pe presupuneri.

Unica concluzie a instanței de fond la argumentele apărării în susținerea poziției de achitare a inculpatului s-a rezumat doar la faptul că partea vătămată a dat declarații sub jurământ și nu mai este necesară demonstrarea faptului dacă acesta la data de 25.11.2013 și 09-12.06.2014 deținea sau nu permis de ședere pe teritoriul țării, fapt ce contravine principiului unui proces contradictoriu și egalității armelor în proces, or pînă în prezent nu se cunoaște cu precizie dacă partea vătămată Ozdemir Osman s-a aflat sau nu pe teritoriul Republicii Moldova în perioada menționată.

Instanța de fond a stabilit vinovăția inculpatului, doar în baza declarațiilor părții vătămate Ozdemir Osman și martorului Ertuk Nevzad, însă nu a ținut cont de faptul că declarațiile părții vătămate și ale martorului legate de locul, data, ora transmiterii sumei de bani către Savaş Zeki sunt contradictorii, or partea vătămată Ozdemir Osman declară că s-a întâlnit cu Savaş Zeki la McDonalds pînă la orele 10.00 dimineața, iar martorul confirmă că și suma de 22000 dolari și 15000 dolari au fost transmise după masă, ora nu ține minte. La fel, ultimul declară că a doua tranșă a fost transmisă în mașină și nu în localul McDonalds. În cazul în care se demonstra transmiterea cărorva sume bănești la o anumită dată, oră și loc, organul de urmărire penală urma să atribuie calitatea de parte vătămată nemijlocit proprietarului banilor – companiei turcești I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi și nu persoanei fizice Ozdemir Osman căruia acest drept nu-i aparține sub nici-o formă, fapt ce demonstrează în opinia apărătorului caracterul vădit nejustificat al acțiunilor/inacțiunilor organului de urmărire penală, acestea fiind manifestate prin începerea și desfășurarea procesului penal în lipsa părții vătămate reale.

Persoană fizică Ozdemir Osman nu a demonstrat că, compania turcă I.M.T. „Diş Ticaret Limited Şirketi” care i-ar fi transmis bani cash spre achitare către

compania moldovenească SRL „ICHESAL” pentru importul covoarelor țesute manual, după achitarea către executorul judecătoresc, în baza ordinului de încasare fără procedură judecătorească din 22.09.2014 (dosarul nr.xxxx), ar fi solicitat încasarea de la dînsul a acelei sume de bani achitate către SRL „ICHESAL” - în mărime de 22 271 dolari SUA sau să dovedească că a achitat către firmă suma dată, fapt pentru care în prezentul proces să se considere parte vătămată. Mai mult, partea vătămată nu a demonstrat faptul că, la data de 25.11.2013 și respectiv, 09-12 iunie 2014 s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova, deși apărarea a invocat acest moment și a solicitat să fie verificat, la fel nu a demonstrat motivul aflării pe teritoriul RM, dacă deținea sau nu un permis de ședere valabil, viză, etc., în temeiul Legii nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în RM, or din procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 10.10.2014 (f.d. 17-18, vol.I) rezultă că a fost identificat doar în baza pașaportului nr. U 07128027.

La fel, partea vătămată nu a demonstrat cum a introdus în țară, prin intrări unice așa sume mari în numerar, fără a-i declara la vamă, or în prezent se permite introducerea în țară a numerarului fără a-l declara pînă la suma de 10 000 euro, iar la perioada anilor 2013-2014, această sumă era mult mai mică, restul urmau a fi declarați, prin completarea unui formular tipizat DV-6, în baza căruia urma să fie eliberat formularul tipizat TV-28, în cazul depistării numerarului care depășește pragul valoric de 10.000 de euro, persoanele care nu declara sunt sancționate contravențional sau penal, după caz, iar diferența nedeclarată poate fi confiscată.

Urmau a fi apreciate critic declarațiile unicului martor audiat în ședința de judecată, Ertuk Nevzad Mustafa Sabri, deoarece declarațiile acestuia sunt contradictorii cu cele ale părții vătămate și însăși martorul declară că era angajat al companiei din Turcia, în calitate de expert covoare și totodată fiind administrator și în compania din Republica Moldova, fiind astfel, într-un conflict de interese și nu se cunoaște pe care parte a apărut-o în prezenta speță. Totodată, martorul invocă faptul că, nu a primit salariu de la SRL ICHESAL, dar de la Osman Ozdemir și alte persoane din Turcia, fapt ce prezumă că martorului fiindu-i achitat salariu de partea vătămată putea să facă declarații în favoarea acesteia.

Organul de urmărire penală nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, neîntemeiat nu a dat curs cererilor depuse de partea apărării în vederea identificării circumstanțelor de fapt, în vederea identificării faptului dacă învinuitul a comis sau nu fapta, prin obținerea de noi probe sau prin compararea acestora, fapt ce a dus la o examinarea superficială a cauzei penale.

Astfel, la data de 26.06.2015, în REI-1 al IP Rîșcani a fost înregistrat procesul penal nr.20150201424, în baza denunțului avocatului V. Țaulean, în interesele lui Zeki Savaş, prin care a solicitat să fie întreprinse măsuri pentru atragerea la răspundere a cetățeanului de origine turcă, Ozdemir Osman Dursan, în

baza art.311 alin. (2) Cod Penal, pentru faptul că la 25.09.2014 a depus un denunț fals la Procuratura s. Rîșcani mun. Chișinău, ca urmare a acestuia a fost pornită urmărirea penală în temeiul art.190 alin.(5) CP, în privința cetățeanului de origine turcă, Savaș Zeki și cetățeanului RM, Savaș Irina.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Buinovski Daniela din 13.07.2015 s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr.20150201424 din motiv că fapta nu întrunește elementele componentei de infracțiune. Fiind contestate ordonanțele în temeiul art.313 CPP prin încheierea Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Rîșcani din 28.12.2015 a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea avocatului V. Țaulean în interesele lui Savaș Zeki. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18.04.2016, dosar nr. xxxx (f.d.135-143, vol.II) a fost admis recursul avocatului V. Țaulean în interesele lui Savaș Zeki, casată încheierea Judecătoriei mun. Chișinău, sect. Rîșcani din 28.12.2015 și remisă cauza în adresa Procuraturii mun. Chișinău, sect.Rîșcani pentru lichidarea neajunsurilor. Astfel, prin decizia irevocabilă nominalizată s-a constatat că organul de urmărire penală a examinat superficial plîngerile lui Savaș Zeki, fără a audia petiționarul și pe Ozdemir Osman, fără a dispune efectuarea unei analize ample a declarațiilor și a stabili existența sau inexistența componentei de infracțiune în acțiunile sau inacțiunile lui Ozdemir Osman, prin ce i-a fost îngădit lui Savaș Zeki accesul la justiție și încălcat dreptul la un proces echitabil.

În acțiunile/inacțiunile lui Savaș Zeki lipsește latura obiectivă ca element al infracțiunii, manifestată prin lipsa înșelăciunii și abuzului de încredere, nu a fost probat faptul că în zilele respective, a participat Savaș Zeki la întâlnirile cu Ozdemir Osman, precum și dacă ultimul era în țară la acel moment și deținea un permis de ședere, deși a fost solicitat în repetate rânduri de către apărare, însă acestea au fost respinse neîntemeiate, astfel inculpatul fiind lipsit de drepturile sale procesuale, or altă soluție legală învinuitul nu a avut decât să solicite prin cereri aportul organului de urmărire penală/ instanța de judecată la colectarea probelor, care ar demonstra lipsa vinovăției, or nu putea Ozdemir Osman să transmită sume bănești lui Savaș Zeki dacă primul nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova în perioadele indicate.

La faza de urmărire penală au fost admise multiple încălcări de procedură, care duc la nulitatea acțiunilor procesuale efectuate, care au rămas fără examinare sau au fost respinse neîntemeiat. Astfel, la data de 23.10.2014 de către apărătorul lui Savaș Zeki a fost depusă o plîngere către procurorul Rusu Oleg, prin care a solicitat să fie anulat procesul verbal de reținere a lui Savaș Zeki din 22.10.2014 și în regim de urgență să fie verificată circumstanța dacă în perioada 25.11.2013 și 09 - 12.06.2014, cetățeanul turc Ozdemir Osman s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova, pentru a verifica versiunea unui denunț calomnios din partea ultimului,

însă la data de 03.11.2014 prin ordonanță, procurorul a respins parțial această plîngere și deși a admis plîngerea apărării în partea verificării circumstanței date, pînă în prezent nu a întreprins nimic în vederea stabilirii acesteia.

Reținerea lui Savaș Zeki la data de 22.10.2014, în timp ce acesta s-a prezentat benevol în fața organului de urmărire penală a fost ilegală, iar respingerea plîngerii contrară legii, emisă cu încălcarea gravă a drepturilor persoanei bănuite.

La data de 17.04.2015 a fost depusă cererea apărătorului în interesele inculpatului cu mai multe solicitări în vederea verificării vinovăției sau nevinovăției persoanei învinuite, care potrivit ordonanței Procurorului în Procuratura s. Rîșcani, Oleg Rusu, a fost respinsă în totalitate. Astfel, a rămas fără răspuns toate obiecțiile referitor la demonstrarea nevinovăției lui Savaș Z. în comiterea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2023, a fost admis apelul declarat de avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului Savaș Zeki, casată parțial sentința, în latura penală, inclusiv din oficiu și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care.

Savaș Zeki a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități ce țin de administrarea bunurilor și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat că, prin sentință, instanța de fond a constatat fapta cu descrierea semnelor calificative a infracțiunii imputate conform textului dispoziției art.190 Cod penal în redacția nouă. Or, reieșind din analiza textuală a ordonanței de punere sub învinuire din 30 noiembrie 2020, instanța de apel a constatat că, faptele de săvârșirea cărora se învinuiește Savaș Zeki au fost încadrate potrivit conținutului legal al art.190 Cod penal, în redacția modificărilor operate prin Legea nr.179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018 - „*prin inducerea în eroare*” și „*prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților*”, însă fără a se ține cont că fapta incriminată lui Savaș Zeki a fost comisă la 25 noiembrie 2013 și în perioada 09-12 iunie 2014, urmând a fi reținută în sarcina acestuia elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal în redacția anterioară modificărilor din 26 iulie 2018, și anume - „*prin înșelăciune și prin abuz de încredere*”.

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În pct. 23 al deciziei Curții Constituționale nr. 126 din 15 noiembrie 2018

privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 190 alin. (1) Cod penal este menționat: „Curtea admite că prin noua redacție a articolului 190 alin. (1) din Codul penal a fost detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind scopul eliminării acestei interpretări extensive defavorabile”.

Or, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din data de 17.08.2018, infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată, dar a fost concretizată latura obiectivă a acesteia prin modalități alternative de comitere a faptei prejudiciabile.

În aceste circumstanțe, s-a atestat că, în acțiunile inculpatului Savaș Z. au fost reținute semnele calificative ale infracțiunii de escrocherie potrivit redacției noi, care la acel moment (25.11.2013 și perioada 09-12 iunie 2014) nu erau prevăzute de legea penală.

Sub acest aspect, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, cercetate și verificate în instanța de apel, instanța de apel a constatat, în conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-14) Cod procedură penală precum că: *la 25.11.2013 Savaș Zeki urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestora, la 25.11.2013 aflându-se în incinta restaurantului „McDonald’s” amplasat pe str. Xxxx, Xxxx, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că primește banii cheș, deoarece conturile SRL „ICHESAL” sunt blocate, pentru covoarele realizate întreprinderii turcești I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, voalând această înșelăciune cu promisiunea că va semna recipisa corespunzătoare mai târziu deoarece nu are cu el ștampila SRL „ICHESAL” și că banii primiți îi va introduce pe contul întreprinderii sale, ilicit a dobândit de la cet. Ozdemir Osman Dursun bani în sumă de 22 271 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la data de 25.11.2013 constituie 290859,26 lei, după ce banii dobândiți ilicit, nu i-a introdus pe contul SRL „ICHESAL”, însă i-a folosit în scopuri personale, cauzând în rezultat părții vătămate Ozdemir Osman Dursun o daună în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 290859,26 lei, iar ulterior, la 22.09.2014 executorul judecătoresc în baza ordinului de încasare fără procedură judecătorească (dosarul nr.xxxx), necătând la faptul că deja primise banii pentru marfa livrată, repetat a încasat forțat direct de la întreprinderea turcească I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în beneficiul SRL „ICHESAL” bani în sumă de 22 271 dolari SUA pentru același lot de marfa livrat anterior.*

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile

și admițând în mod conștient survenirea acestora, în perioada 09-12 iunie 2014, aflându-se în incinta restaurantului „McDonald’s” amplasat pe str.Xxxx, Xxxx, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că un alt stoc de covoarele care urmează a fi realizat întreprinderii turcești I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi este blocat în punctul vamal din Republica Moldova, iar pentru transferarea mărfii are nevoie de 7500 dolari SUA pentru achitarea datoriilor fiscale și 7500 dolari SUA care urmează să fie depuse pe contul serviciului vamal, voalând această înșelăciune cu promisiunea că va semna recipisa corespunzătoare mai târziu deoarece nu are cu el ștampila SRL „ICHESAL” și că banii primiți î-i va introduce pe contul întreprinderii, la fel invocând faptul, că conturile SRL „ICHESAL” sunt blocate, ilicit a dobândit de la cet. Ozdemir Osman Dursun bani în sumă de 15 000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la rata medie în perioada 10.06.2014 - 12.06.2014, constituie 208844 lei, după ce banii dobândiți ilicit, nu i-a introdus pe contul SRL „ICHESAL”, însă i-a folosit în scopuri personale, cauzând în rezultat părții vătămate Ozdemir Osman Dursun o daună în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 208446 lei.

Astfel, instanța de apel a considerat că acțiunile inculpatului Savaş Zeki urmează a fi calificate în baza art. 190 alin. (5) din Codul penal, după indicii calificativi: *escrocheria*, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

În continuare, instanța de apel a menționat că, necătând la faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată de către instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel și anume: declarațiile părții vătămate Ozdemir Osman; declarațiile martorului Enturk Nevzat.

Totodată, vinovăția lui Savaş Z. a fost confirmată și prin probele scrise și anume: procesul-verbal de ridicare din 10.10.2014, prin care de la partea vătămată Ozdemir O. au fost ridicate mai multe documente; copia tradusă și autentificată a obligațiunii semnată de Ozdemir O. la 22.11.2013, prin care ultimul confirmă faptul că a primit de la directorul Întreprinderii I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, Suat Terzioglu suma de 22 300 dolari SUA și se obligă să achite în numerar această sumă de bani pentru covoare procurate de compania I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi fondatorilor companiei ”ICHESAL” Irina și Savaş Z.; - copia tradusă și autentificată a obligațiunii semnată de Ozdemir O. la 06.06.2014, prin care acesta confirmă că a primit de la directorul Întreprinderii I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, Suat Terzioglu suma de 15000 dolari SUA și se obligă să achite în numerar această sumă de bani în baza solicitării personale pentru covoare procurate de compania I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, achitarea amenzilor și în calitate de garanție fondatorilor companiei ”ICHESAL” Irina și Savaş Z.; - originalul

certificatului de autorizare din 08.11.2011 în limba turcă, însoțit de traducerea Autorizației care este semnată de directorul I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, Suat Terzioğlu prin care acesta îl împuternicește pe Ozdemir O. să prezinte interesele întreprinderii pe teritoriul R. Moldova, să vîndă și să procure marfă, să primească sume bănești pentru mărfuri vîndute și să achite inclusiv și în avans prețul produselor sau mărfii care vor fi procurate pentru I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi; - duplicatul certificatului de înregistrare a firmei I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în limba turcă eliberat de Camera de Comerț din Istanbul prin care se confirmă că I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi are drept domeniu de activitate procurarea, vînzarea și distribuirea tuturor felurilor de covoare, carpete și produse din textil; - copia facturii din 01.08.2012 în limba turcă și traducerea acesteia, potrivit căreia la data menționată I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi a transferat Î.M. "ICHESAL" S.R.L., administrator Savaş I., suma de 27250 dolari SUA pentru procurarea a 545 covoare, cu originea Moldova; - copia facturii din 19.02.2014 în limba turcă și traducerea acesteia, potrivit căreia la data nominalizată, I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi a transferat Î.M. "ICHESAL" S.R.L., administrator Savaş I., suma de 8600 dolari SUA pentru procurarea a 172 covoare, cu originea Moldova; - copia facturii din 01.08.2013 în limba turcă și traducerea acesteia, potrivit careia la data indicată, I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi a transferat Î.M. "ICHESAL" S.R.L., administrator Savaş I. suma de 36350 dolari SUA pentru procurarea a 727 covoare, cu originea Moldova; - copia facturii din 29.11.2011 în limba turcă și traducerea acesteia în sumă de 46864,00 dolari SUA; - copia scrisorii recomandate nr. 3000019418206, în limba turcă și traducerea acesteia expediată de Biroul de Executare în adresa I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în cadrul dosarului de executare nr. 2014/16236; - copia ordinului de încasare fără procedură judecătorească, dosar nr.xxxx, în limba turcă și traducerea acesteia privind încasarea de la I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în beneficiul Î.M. "ICHESAL" S.R.L. a sumei de 22271,00 dolari SUA; - copia certificatului fiscal a firmei I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în limba turcă și traducerea acesteia; - ordonanța de anexare a documentelor la cauza penală.

Astfel, instanța de apel a conchis că realizarea de către inculpat a înșelăciunii și abuzului de încredere, care a cauzat daune în proporții deosebit de mari, s-a exprimat prin faptul că el a asigurat victima că primește suma de 22 271 dolari SUA în bani cheș deoarece conturile SRL „ICHESAL” sunt blocate, iar ulterior această sumă va fi introdusă pe contul întreprinderii sale „ICHESAL” pentru covoarele realizate întreprinderii turcești I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, iar suma de 7500 dolari SUA urmează să fie depusă pe contul serviciului vamal întru achitarea datoriilor fiscale pentru un alt stoc de covoare care urma a fi realizat întreprinderii turcești nominalizate este blocat în punctul vamal din Republica Moldova.

Ulterior, la 22.09.2014 executorul judecătoresc în baza ordinului de încasare fără procedură judecătorească (dosarul nr.xxxx), a încasat forțat direct de la întreprinderea turcească I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în beneficiul SRL „ICHESAL” bani în sumă de 22271 dolari SUA pentru același lot de marfă livrat anterior, deși întreprinderea turcească prin intermediul reprezentantului său Ozdemir O. a achitat suma dată direct lui Savaş Z.

Totodată, suma de 7500 dolari SUA nu a fost depusă nici pe contul serviciului vamal, precum și nici pe contul SRL „ICHESAL”, fiind folosiți în scopuri personale de către Savaş Z.

Referitor la argumentul avocatului precum că organul de urmărire penală a omis să prezinte probe ce ar confirma faptul că partea vătămată Ozdemir O. s-au aflat sau nu pe teritoriul R. Moldova în data de 25.11.2013 și 09-12.06.2014, instanța de apel a menționat că potrivit extrasului din sistemul de căutare Acces Web se confirmă că la data de 25.11.2013, Ozdemir Osman, a intrat în Republica Moldova prin Punctul de Trecere a Frontierei Chișinău-Aeroport și a părăsit teritoriul Republicii Moldova la 29.11.2013 prin același punct de trecere a frontierei. La fel, la data de 09.06.2014, Ozdemir O., a intrat în Republica Moldova prin Punctul de Trecere a Frontierei Chișinău-Aeroport și a părăsit teritoriul Republicii Moldova la 13.06.2014 prin același punct de trece a frontierei.

Respectiv, contrar alegațiilor inculpatului expuse în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond precum că la data săvârșirii faptelor incriminate, partea vătămată Ozdemir O. nu s-ar fi aflat pe teritoriul R.Moldova sunt combătute prin proba nominalizată, din care rezultă că la 25.11.2013 și 09-12.06.2014, perioadă în care Savaş Z. a săvârșit faptele de escrocherie, partea vătămată se afla pe teritoriul R. Moldova.

La fel, instanța de apel a reținut ca nefondat argumentul părții apărării precum că instanța de fond nu a ținut cont de contradicțiile existente între declarațiile părții vătămate și ale martorului Ertuk N., privind locul, data și ora transmiterii sumei de bani către inculpat, or, instanța de apel a conchis că nu sunt careva divergențe esențiale între declarațiile martorului nominalizat și victimă. Dimpotrivă, declarațiile acestora coroborează între ele, precum și cu celelalte probe administrate de către organul de urmărire penală.

Totodată, au fost considerate nefondate afirmațiile părții apărării precum că organul de urmărire penală urma să atribuie calitatea de parte vătămată nemijlocit proprietarului banilor – adică companiei turcești I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, dar nu persoanei fizice Ozdemir Osman, căruia acest drept nu-i aparține sub nici o formă, fapt ce demonstrează în opinia apărătorului caracterul vădit nejustificat al acțiunilor/inacțiunilor organului de urmărire penală, acestea fiind manifestate prin începerea și desfășurarea procesului penal în lipsa părții vătămate reale.

În acest sens, instanța a menționat că, în speță, urmărirea penală a fost pornită la data de 07.10.2014 în baza plîngerii depuse de Ozdemir Osman în care se solicita atragerea la răspundere penală a lui Savaş Z. care prin înșelăciune i-a adus un prejudiciu material în sumă de 22271 dolari SUA și 15000 dolari SUA.

Prin ordonanța din 10.10.2014, Ozdemir O. a fost recunoscut în calitate de parte vătămată. Ultimul, fiind audiat în calitate de parte vătămată, a explicat că sumele de 22271 dolari SUA și 15000 dolari SUA le-a primit prin recipisă de la directorul I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, Suat Terzioglu și s-a obligat ca sumele date să i le transmită lui Savaş Z. și Savaş I. ca plată pentru marfa exportată de firma acestora – covoare țesute manual.

Din conținutul declarațiilor rezultă că deși partea vătămată a transmis lui Savaş Z. sumele de 22271 dolari SUA și 15000 dolari SUA, la data de 22.09.2014, la întreprinderea I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, s-a prezentat executorul judecătoresc din Turcia care a prezentat un titlu executoriu și în baza căruia s-a încasat de la compania turcească suma de 22271 dolari SUA în beneficiul SRL „Ichesal”, astfel, și-au dat seama că au fost înșelați de către Savaş Z. Prin urmare, Ozdemir O. este obligat să achite firmei I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi sumele indicate mai sus.

Respectiv, Ozdemir O. întrunește condițiile stabilite în dispoziția art.59 Cod de procedură penală, iar organul de urmărire penală corect l-a recunoscut pe acesta în calitate de parte vătămată.

Totodată, avocatul a indicat că partea vătămată nu a demonstrat cum a introdus în țară, prin intrări unice așa sume mari în numerar, fără a-i declara la vamă, or în prezent se permite introducerea în țară a numerarului fără a-l declara până la suma de 10 000 euro, iar în perioada anilor 2013-2014, această sumă era mult mai mica.

În acest sens, au fost apreciate declarațiile părții vătămate Ozdemir O. care a relatat că banii nominalizați i-a adus în R.Moldova în numerar în buzunar. Nimeni nu a solicitat declararea la vamă a sumelor bănești și el personal i-a adus în buzunar.

Mai mult, instanța a reținut că obiectul prezentei cauze penale sunt faptele de escrocherie comise de inculpat, astfel pentru soluționarea justă a cauzei este demonstrarea însușirii mijloacelor bănești în mărime de 22271 dolari SUA și 1500 dolari SUA de către Savaş Zeki, lucru care a și fost probat. Cît privește modul, legalitatea sau corectitudinea prin care partea vătămată a introdus sumele date în Republica Moldova, nu ține de competența instanței de a le da o apreciere în prezenta cauză.

Cât privește argumentele avocatului referitor la probele acuzării, instanța de apel le-a apreciat ca o poziție de apărare, indicând că materialele de probă coroborează între ele, precum și cu declarațiile părții vătămate și ale martorului

Enturk N., care au permis de a reconstitui în totalitate circumstanțele săvârșirii faptelor incriminate inculpatului.

Totodată, probele menționate confirmă existența și genul de activitate a I.M.T. Diş Ticaret Limidet Şirketi și SRL „Ichesal”, existența relațiilor comerciale între aceste companii, ultima a cărei fondator și administrator a fost Savaş Irina, soția lui Savaş Zeki, faptul exportării covoarelor de către S.R.L. „Ichesal” din Republica Moldova în Turcia, către I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, faptul transmiterii de către Ozdemir O. lui Savaş Z. a sumei de 22 271 dolari SUA pentru covoarele realizate întreprinderii turcești I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, faptul transmiterii de către Ozdemir O. lui Savaş Z. a sumei de 15 000 dolari SUA, care a solicitat de la partea vătămată suma dată sub pretextul că un alt stoc de covoarele care urmează a fi realizat întreprinderii turcești I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi este blocat în punctul vamal din Republica Moldova și în final faptul încasării de către executorul judecătoresc din Turcia de la I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în beneficiul Î.M. „ICHESAL” S.R.L. a sume de 22271 dolari SUA.

Referitor la denunțul avocatului V. Țaulean, în interesele lui Zeki S., prin care a solicitat să fie întreprinse măsuri pentru atragerea la răspundere a cetățeanului de origine turcă, Ozdemir Osman Dursan, în baza art. 311 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a conchis că până la moment partea apărării nu a prezentat instanței soluția adoptată de organul de urmărire penală pe marginea denunțului, care se datorează exclusiv inacțiunilor inculpatului și apărătorului, fapt ce nu poate fi imputat instanțelor de fond sau de apel.

Instanța de apel a respins ca nefondate afirmațiile apărătorului precum că la faza de urmărire penală au fost admise multiple încălcări de procedură, care duc la nulitatea acțiunilor procesuale efectuate, or din conținutul cererii de apel nu este clar la care încălcări de procedură se referă avocatul. La materialele cauzei nu se regăsește nici o plângere adresată organului de urmărire penală, procurorului la caz, procurorului ierarhic superior sau judecătorului de instrucție prin care să fi fost contestate acțiunile/inacțiunile sau actele organului de urmărire penală pretins a fi efectuate cu încălcarea procedurii.

Cu referire la pedeapsa ce urmează a fi stabilită inculpatului Savaş Z., instanța de apel a menționat că, Savaş Zeki a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 8 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Potrivit alin.(5) art.16 Cod penal, infracțiunea comisă de inculpat este calificată ca fiind deosebit de gravă.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei, instanța de apel a luat în considerație persoana inculpatului, care nu și-a recunoscut vina, anterior nu

a fost judecat, lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, precum și ținând cont de criteriile de individualizare a pedepsei și scopul reeducării vinovatului, instanța a considerat că pedeapsa lui Savaș Z. urmează a fi stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități ce țin de administrarea bunurilor și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani.

Cât privește acțiunea civilă, instanța a reținut că prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 decembrie 2020, acțiunea civilă a părții vătămate Ozdemir O. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea civilă.

Sentința instanței de fond nu a fost contestată de către acuzatorul de stat, nici de partea vătămată, astfel la adoptarea unei soluții de admitere a acțiunii civile instanța va agrava situația inculpatului, motiv din care instanța de apel va menține sentința instanței de fond cu privire la acțiunea civilă depusă de partea vătămată Ozdemir O.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului Savaș Zeki, care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Savaș Zeki să fie achitat.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel descrise în pct. 3 al prezentei decizii.

În esență criticile avocatului se bazează pe modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, indicând că probele prezentate de partea acuzării, nu sunt pertinente și concludente ca să dovedească vinovăția inculpatului Savaș Z.

Astfel, potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu poate fi întemeiată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

6. La recursul ordinar declarat nu a fost depusă referință.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit prevederilor art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În recursul ordinar declarat de avocat, acesta nu indică nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă din conținutul recursului se semnalizează temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Însă, verificând alegațiile autorului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor, întrucât partea apărării face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Savaș Zeki în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin.(5) Cod penal, astfel alegațiile acestuia sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

În privința temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei de recurs, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1) (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apelul recurentului. Au fost reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel de condamnare a inculpatului, soluție fiind întemeiată pe acțiunile procesuale și cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Colegiul penal menționează că, aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Astfel, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului, precum că,

inculpatul urmează a fi achitat din motiv ca Savaş Z. nu a săvârşit fapta pentru care a fost condamnat, lipsind semnele componenţei de infracţiune, deoarece aceasta reprezintă o interpretare subiectivă a autorului ce nu poate fi acceptată şi un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, or în decizia instanţei de apel au fost combătute aceste argumente (f. d. 20-51, vol. III), motivări ce sunt în coroborare cu circumstanţele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de prima instanţă şi corespunzător de instanţa de apel, ce se acceptă de instanţa de recurs, şi practicii CtEDO.

La caz, instanţa de recurs notează că, principiul contradictorialităţii în procesul penal este privită ca o valoare juridică, care face parte din garanţiile care asigură realizarea dreptului la un proces echitabil, drept consacrat în art.6 CEDO.

Mai mult, principiul contradictorialităţii se află într-o strânsă legătură cu principiul egalităţii armelor, ca părţi ale dreptului la un proces echitabil şi implică dreptul fiecărei părţi de a lua cunoştinţă cu toate actele cauzei, într-o procedură contradictorie care să nu o plaseze pe vreuna dintre părţi într-o situaţie dezavantajoasă, în scopul păstrării justului echilibru între părţi.

Din aceste considerente, Colegiul penal constată că, instanţele de fond în cadrul examinării cauzei penale, au respectat cu stricteţe atât normele procesual penale (art.art. 24, 26 Cod de procedură penală) ce vizează respectarea principiilor de drept, cât şi în sensul art. 6 CEDO, soluţionând cauza în prezenţa avocatului inculpatului şi în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, care prin hotărârile pronunţate nu au adus atingere intereselor justiţiei.

La caz se constată că, atât prima instanţă, cât şi instanţa de apel, urmare examinării cauzei au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, unde probele au fost cercetate sub toate aspecte prin prisma pertinentei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor şi corect au încadrat juridic acţiunile lui *Savaş Zeki* în baza art. 190 alin.(5) Cod penal, după indicii calificativi - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înşelăciune şi abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporţii deosebit de mari.*

Din aceste considerente, Colegiul penal consideră că, vinovăţia inculpatului *Savaş Zeki* a fost demonstrată prin: - *declaraţiile părţii vătămate Ozdemir O., - declaraţiile martorului Enturk N., şi pe probele scrise: - procesul-verbal de ridicare din 10.10.2014, - copiile traduse şi autentificate a obligaţiunii semnată de Ozdemir O. la 22.11.2013 şi 06.06.2014, - originalul certificatului de autorizare din 08.11.2011 în limba turcă, însoţit de traducerea autorizaţiei care este semnată de directorul I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi, Suat Terzioglu,- duplicatul certificatului de înregistrare a firmei I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în limba*

turcă eliberat de Camera de Comerț din Istanbul, - copia facturilor din 01.08.2012, 19.02.2014, 01.08.2013 și 29.11.2011 în limba turcă și traducerea acestora, - copia scrisorii recomandate nr. 3000019418206, în limba turcă și traducerea acesteia expediată de Biroul de Executare în adresa I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în cadrul dosarului de executare nr. xxxx, - copia ordinului de încasare fără procedură judecătorească, dosar nr.2014/16236, în limba turcă și traducerea acesteia privind încasarea de la I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în beneficiul Î.M. "ICHESAL" S.R.L. a sumei de 22271,00 dolari SUA; - copia certificatului fiscal a firmei I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi în limba turcă și traducerea acesteia și ordonanța de anexare a documentelor la cauza penală.

Astfel, la cauza dedusă judecății, Colegiul penal nu a stabilit careva erori de drept, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel, care corect a ajuns la concluzia că faptele inculpatului Savaş Zeki, în acest sens, întrunesc toate elementele constitutive ale *infracțiunii de escrocherie*, prin urmare inculpatul acționând cu intenție directă, urmărind scopul de cupiditate și anume *de a dobândi prin înșelăciune și abuz de încredere mijloacele bănești*, asigurând partea vătămată Ozdemir O. că banii transmiși vor fi depuși în contul SRL „Ichesal”, ca plată pentru covoarele procurate de I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi sau pe contul serviciului vamal întru achitarea datoriilor fiscale pentru un alt stoc de covoare care urma a fi realizat întreprinderii turcești I.M.T. Diş Ticaret Limited Şirketi.

Mai mult ca atât, Colegiul penal a constatat contrariul alegațiilor descrise în recurs în baza probelor menționate mai sus.

Referitor la argumentul nominalizat în recurs asupra încheierii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 25 iunie 2016, Colegiul penal notează că, potrivit art. 400 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, încheierile date în prima instanță pot fi atacate cu apel numai o dată cu sentința cu excepția cazurilor în care, potrivit legii, pot fi atacate separat. Apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței.

Respectiv, instanța de recurs consideră că dezacordul avocatului referitor la încheierea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 25 iunie 2016, ce se referă la interceptările telefonice nu răstoarnă situația de fapt reținută de instanțele de fond, și nici nu pun la îndoială vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate prin actul de învinuire. Or, instanțele de fond și-au bazat hotărârile pronunțate la caz pe un întreg ansamblu probator, și deci, examinarea recursului de către instanța de apel asupra căruia se insistă de către recurent nu este aptă să răstoarne soluția pronunțată în prezenta cauză penală.

Colegiul penal conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în

virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context și ținând cont de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar concluzionează că temeiurile de casare, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz întrucât decizia atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului Savaș Zeki, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2023, în cauza penală în privința lui *Savaș Zeki*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 septembrie 2023.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu